

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av överenskommelsen med Vitryssland om internationell landsvägstrafik och tilläggsprotokollet till överenskommelsen med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen och tilläggsprotokollet

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att Riksdagen godkänner den med Vitryssland i juni 1997 ingångna överenskommelsen om internationell landsvägstrafik och tilläggsprotokollet till överenskommelsen samt lagförslaget om sättande i kraft av dem.

Överenskommelsen är av samma art som de överenskommelser som Finland ingått med vissa stater utanför Europeiska unionen och dess syfte är att bringa arrangemangen i fråga om landsvägstransporter mellan länderna i överensstämmelse med internationell praxis.

Ett centralt mål för överenskommelsen är att införa ett system med transporttillstånd för buss- och lastbilstransporter mellan länderna. I överenskommelsen ingår dessutom bestämmelser om skyldigheten att underrätta den andra fördragsslutande partens myndigheter om förseelser samt om påföljderna för

dem.

Överenskommelsen träder i kraft trettio dagar från den dag då de fördragsslutande parterna har meddelat varandra att de lagstiftningsåtgärder som är nödvändiga för ikraftsättandet av överenskommelsen har fullföljts.

Till överenskommelsen hör ett tilläggsprotokoll gällande verkställigheten. Detta tilläggsprotokoll är en del av överenskommelsen.

I propositionen ingår ett förslag till lag om sättande i kraft av vissa bestämmelser i överenskommelsen och det tillhörande tilläggsprotokollet vilka hör till området för lagstiftningen. Avsikten är att lagen skall träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president samtidigt som överenskommelsen och tilläggsprotokollet träder i kraft.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1. Nuläge och befogenheter.....	3
2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen	3
3. Propositionens verkningar	3
3.1. Ekonomiska verkningar	3
3.2. Miljökonsekvenser.....	3
3.3. Verkningar för företag	4
4. Beredningen av propositionen	4
DETALJMOTIVERING	4
1. Innehållet i överenskommelsen	4
2. Innehållet i tilläggsprotokollet.....	5
3. Lagförslag	6
4. Ikraftträdande	6
5. Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning.....	6
LAGFÖRSLAG	9
om godkännande av överenskommelsen med Vitryssland om internationell landsvägstrafik och tilläggsprotokollet till överenskommelsen med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen och tilläggsprotokollet.....	9
BILAGOR	10

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge och befogenheter

Sedan Sovjetunionen upplöstes och Vitryssland blev självständigt har det visat sig vara nödvändigt att ingå en överenskommelse om landsvägstrafik mellan Finland och Vitryssland. Överenskommelsen och det tillhörande tilläggsprotokollet stabiliserar de administrativa förfarandena i fråga om internationella landsvägstransporter. De båda ländernas trafikministerier har tills vidare utväxlat transporttillstånd enligt internationell praxis för idkande av godstrafik. Avsaknaden av transporttillstånd har i viss mån försvårat finländska trafikidkares godstransporter genom Vitryssland.

Avsikten med överenskommelsen är att finländska trafikidkares landsvägstransporter med Vitryssland skall arrangeras så att de kan ske enligt samma principer som i andra central- och östeuropeiska länder utanför Europeiska unionen. Finland har ingått liknande överenskommelser med bl.a. Bulgarien (FördrS 58–59/1970), Polen (FördrS 17–18/1970), Rumänien (FördrS 54–55/1968), Ungern (FördrS 25–26/1968) och Ukraina (FördrS 42–43/2000).

Enligt Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen hör transporter till ett tjänsteområde där medlemsstaterna fortfarande har befogenheter. Fördelningen av befogenheterna är oklar och därför måste kommissionen vid skapande av gemensam transportpolitik i förhållande till tredje land i regel be rådet med transportministrarna om särskilt tillstånd att föra förhandlingar. När gemenskapen ingått en överenskommelse om trafik med ett tredje land kan medlemsstaterna inte längre ingå en överenskommelse om samma sak. Europeiska unionen har bland annat ingått ett avtal om transporter på väg och järnväg med Schweiz (EGT L 114, 30.4.2002, s. 91–127), ett avtal om genomfartstrafik med Ungern (EGT L 108, 18.4.2001, s. 28–47), Rumänien (EGT L 142, 31.5.2002, s. 75–91) och Bulgarien (EGT L 108, 18.4.2001, s. 6–26) samt en överens-

kommelse om tillfällig internationell persontransport med buss (Interbus-överenskommelsen, EGT L 321, 26.11.2002, s. 13–43). Enligt artikel 25 i Interbus-överenskommelsen skall bestämmelserna i överenskommelsen ersätta relevanta bestämmelser i andra avtal mellan de avtalslutande parterna. De stater som anslutit sig till Europeiska transportministerkonferensen (CEMT) har inbjudits att tillträda överenskommelsen. Till dem hör bl.a. Vitryssland. Hittills har Vitryssland dock inte anslutit sig till Interbus-överenskommelsen. Om Vitryssland tillträder Interbus-överenskommelsen ersätter bestämmelserna i Interbus-överenskommelsen artikel 5 stycke 2 i denna överenskommelse.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

Bestämmelserna i överenskommelsen och det tillhörande tilläggsprotokollet ger trafikidkare i båda länderna en ömsesidig frihet att utöva transportnäringen vid landsvägstransporter mellan och genom länderna samt från länderna till tredje land.

Genom överenskommelsen och tilläggsprotokollet skapas också etablerade förfaringsätt ländernas myndigheter emellan för behandling av hinder som försvårar landsvägstransporter. Dessutom har man kommit överens om att ländernas egna författningar och internationella överenskommelser skall iaktas.

3. Propositionens verkningar

3.1. Ekonomiska verkningar

Överenskommelsen har inte några verkningar på statsbudgeten.

3.2. Miljökonsekvenser

Landsvägstrafiken mellan Finland och Vitryssland har hittills varit av ringa omfattning.

Överenskommelsen förväntas inte avsevärt öka landsvägstrafiken mellan de två länderna och sålunda har överenskommelsen inga miljökonsekvenser.

3.3. Verkningar för företag

Landsvägstrafiken mellan Finland och Vitryssland väntas vara av ringa omfattning även i fortsättningen och därigenom har överenskommelsen inga betydande verkningar för företag. Med överenskommelsen befästs förfaringssätt i enlighet med nuvarande praxis.

4. Beredningen av propositionen

Förhandlingarna om överenskommelsen gällande internationell landsvägstrafik mellan Finland och Vitryssland fördes i Helsingfors 1995, varefter utkast till överenskommelse utbyttes brevledes. Överenskommelsen undertecknades i Helsingfors den 24 juni 1997. I förhandlingsdelegationen ingick representanter för båda ländernas trafikministerier och lastbilsnäringsar.

Regeringens proposition har beretts som tjänsteuppdrag vid kommunikationsministeriet. Utlåtanden om propositionen begärdes av utrikesministeriet och justitieministeriet. De givna utlåtandena har beaktats vid den fortsatta beredningen av propositionen.

DETALJMOTIVERING

1. Innehållet i överenskommelsen

Artikel 1. Enligt artikeln tillämpas på överenskommelsen och tilläggsprotokollet definitioner som används av kommittén för interna transporter vid Förenta Nationernas ekonomiska kommission för Europa (ECE).

Artikel 2. I artikeln fastställs överenskommelsens tillämpningsområde. Överenskommelsen gäller internationell landsvägstrafik mellan länderna eller genom dem till tredje land.

Artikel 3. Passagerar- eller godstransporter (cabotagetrafik) inom en stat med ett fordon som har registrerats i ett annat land är enligt artikeln förbjudna utan tillstånd från det lands behöriga myndigheter där trafiken utförs.

Artikel 4. Enligt artikeln skall gränsavgifter för passagerar- och godstrafik betalas i enlighet med den nationella lagstiftningen.

Artikel 5. För regelbunden persontrafik mellan de fördragsslutande parterna eller genom deras territorium behövs ett av myndigheterna beviljat tillstånd. Regelbunden per-

sontrafik är närmast sådan linjetrafik som avses i 2 § lagen om tillståndspliktig persontrafik på väg (343/1991), nedan persontrafiklagen.

I artikeln finns också en förteckning över de uppgifter som skall skickas till den andra fördragsslutande partens behöriga myndigheter för beviljande av tillstånd.

Tillstånd behövs inte för tillfällig trafik, dvs. närmast för sådan beställningstrafik som avses i 2 § persontrafiklagen. Om Vitryssland tillträder den ovan nämnda Interbus-överenskommelsen, ersätter den bestämmelserna om tillfällig trafik i denna artikel. Interbus-överenskommelsen påverkar inte tillämpningen av tilläggsprotokollet.

Enligt punkt 2 i tilläggsprotokollet skall båda parternas trafikidkare som bedriver persontrafik betjäna alla bussrutter på jämlika grunder och den i artikel 12 avsedda blandade kommittén kan utfärda de bestämmelser för trafiken som de behöriga myndigheterna kommit överens om.

Artikel 6. Enligt artikeln behövs i regel tillstånd för godstransporter mellan de fördrags-

slutande parternas territorier eller genom deras territorier. De behöriga myndigheterna kommer årligen överens om antalet tillstånd. Enligt punkt 3 i tilläggsprotokollet kan de fördragsslutande parterna vid behov utväxla en tilläggskvot för tillstånd.

Enligt stycke 2 i artikeln krävs specialtillstånd för godstransporter genom den andra fördragsslutande partens territorium till tredje land. Med denna bestämmelse avses en situation, där transporten startar från den andra fördragsslutande partens territorium och slutar i ett tredje land utan att gå via de båda fördragsslutande parternas territorium. I punkt 4 i tilläggsprotokollet fastställs vilka myndigheter i de fördragsslutande parternas länder beviljar specialtillstånd. I Finland sköts saken av vägverket (numera Vägförvaltningen).

Enligt punkt 3 i tilläggsprotokollet skall det dragande fordonet i fråga om en lastbil eller påhängsvagn vara registrerat i den ena fördragsslutande staten.

Artikel 7. De i artikeln uppräknade undantagstransporterna inom godstrafik vilka följer internationell praxis befrias från tillstånd. I artikeln bemyndigas de behöriga myndigheterna att komma överens också om andra undantag.

Enligt 5 § lagen om tillståndspliktig godstrafik på väg (342/1991), nedan godstrafiklagen, kan kommunikationsministeriet efter att ha fått behövligt bemyndigande överenskomma om undantag från tillståndsförfarandet i fråga om internationella landsvägstransporter. Det förfarande som avses i artikeln utvidgar det bemyndigande som kommunikationsministeriet beviljats.

Artikel 8. Enligt artikeln skall specialtillstånd för överskridande av de mått och vikter som förutsätts i den andra fördragsslutande partens författningar skaffas hos den behöriga myndigheten, i Finland enligt punkt 4 i tilläggsprotokollet vägverket (numera Vägförvaltningen). Om tillstånd för specialtransport föreskrivs i trafikministeriets beslut om specialtransporter och specialtransportfordon (1715/1992).

Artikel 9. Vid transport av farliga ämnen iakttas enligt artikeln överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på väg (ADR) (FördrS 23/1979).

Artikel 10. I artikeln sägs att man vid landsvägstransporter skall iaktta den fördragsslutande partens författningar inom vars territorium transporten utförs.

Artikel 11. Enligt artikeln är de behöriga myndigheterna i båda länderna skyldiga att underrätta den andra fördragsslutande partens myndigheter om förseelser mot överenskommelsen vilka begåtts av den andra partens trafikidkare och om påföljderna för förseelserna.

Artikel 12. För administrering av överenskommelsen tillsätter de behöriga myndigheterna en blandad kommitté som sammanträder vid behov.

Artikel 13. Enligt artikeln påverkar denna överenskommelse inte de rättigheter och skyldigheter för de fördragsslutande parterna som följer av andra internationella överenskommelser som parterna har tillträtt.

Artikel 14. I artikeln fastställs när denna överenskommelse och tilläggsprotokollet till det träder i kraft. Överenskommelsen och tilläggsprotokollet träder i kraft trettio dagar från den dag då de fördragsslutande parterna meddelar varandra att de lagstiftningsåtgärder som är nödvändiga för ikraftsättandet av överenskommelsen och tilläggsprotokollet har fullföljts.

Artikel 15. Enligt artikeln har överenskommelsen och tilläggsprotokollet till överenskommelsen upprättats på finska, vitryska och engelska. Om avvikande tolkningar av bestämmelserna i överenskommelsen förekommer skall den engelska versionen av överenskommelsen ges företräde.

2. Innehållet i tilläggsprotokollet

Tilläggsprotokollet är en integrerad del av överenskommelsen om internationell landsvägstrafik och den innehåller närmare bestämmelser om tillämpningen av överenskommelsen.

Punkt 1. I punkt 1 i tilläggsprotokollet fastställs att de behöriga myndigheterna för vardera fördragspart är ländernas trafikministerier (i Finland numera kommunikationsministeriet).

Punkterna 2—4. Punkterna 2—4 i tilläggsprotokollet innehåller närmare bestämmelser

om tillämpningen av artiklarna 5, 6 och 8 i överenskommelsen. Bestämmelserna behandlas i detaljmotiveringen av artiklarna i fråga.

Tilläggsprotokollet har upprättats på finska, vitryska och engelska. I frågor som kräver tolkning skall den engelska texten ges företräde.

3. Lagförslag

Lag om godkännande av överenskommelsen med Vitryssland om internationell landsvägstrafik och tilläggsprotokollet till överenskommelsen med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen och tilläggsprotokollet

1 §. Paragrafen innehåller en föreskrift om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen och tilläggsprotokollet.

2 §. Paragrafen innehåller en bestämmelse enligt vilken båda fördragsslutande parternas behöriga myndigheter till den andra fördragsslutande parternas behöriga myndigheter kan överlåta uppgifter om förseelser mot överenskommelsen som en enskild trafikidkare begått och om de påföljder som trafikidkaren påförts. Bestämmelsen är nödvändig eftersom det enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) inte är möjligt att lämna ut uppgifter till en annan stats myndigheter, om inte något annat bestäms särskilt i lag.

3 §. Lagen föreslås träda i kraft genom förordning av republikens president samtidigt som överenskommelsen och tilläggsprotokollet träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

4. Ikraftträdande

Överenskommelsen och det tillhörande tilläggsprotokollet träder i kraft trettio dagar från den dag då de fördragsslutande parterna har meddelat varandra att de lagstiftningsåtgärder som är nödvändiga för ikraftsättandet av överenskommelsen och tilläggsprotokollet har fullföljts. Avsikten är att det lagförslag om ikraftsättande som ingår i propositionen

skall träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president samtidigt som överenskommelsen och tilläggsprotokollet träder i kraft.

5. Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning

Enligt 94 § 1 mom. grundlagen krävs riksdagens godkännande för bland annat sådana fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis avser denna befogenhet hos riksdagen alla de bestämmelser i internationella förpliktelser som i materiellt hänseende hör till området för lagstiftningen. En bestämmelse skall anses höra till området för lagstiftningen om den gäller utövande eller begränsning av någon grundläggande fri- eller rättighet som är skyddad i grundlagen, om den i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter eller skyldigheter, ifall det om den sak som bestämmelsen gäller enligt grundlagen skall föreskrivas i lag, om det finns lagbestämmelser om den sak som saken gäller eller om det enligt rådande uppfattning i Finland skall lagstiftas om saken. Frågan påverkas inte av om en bestämmelse strider mot eller överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland (GrUU 11, 12 och 45/2000 rd).

I vissa artiklar i överenskommelsen behandlas tillståndssystem, tillståndskrav och tillåtna trafikformer med avseende på internationell landsvägstrafik. Lagstiftningsordningen av dessa artiklar skall fastställas med beaktande av 18 § 1 mom. grundlagen enligt vilket var och en har rätt att skaffa sig sin försörjning genom näring han eller hon valt fritt. Grundlagsutskottet har i sin utlåtandepraxis (GrUU 35/1998 rd, 4 och 23/2000 rd) ansett näringsfriheten i enlighet med 18 § 1 mom. grundlagen vara huvudregeln, men haft den uppfattningen att näringsverksamhet i undantagsfall kan förenas med tillståndsplikt. Utskottet har ansett det vara viktigt att bestämmelserna som gäller förutsättningarna för beviljande av tillstånd och tillståndets varaktighet skall göra det möjligt att förutse myndigheternas verksamhet. Om tillståndsplikt för näringsverksamhet skall alltid före-

skrivas i lag.

I artikel 1 i överenskommelsen definieras centrala begrepp med tanke på överenskommelsens tillämpningsområde. Dylika bestämmelser som definierar begreppen och som indirekt påverkar tolkningen och tillämpningen av materiella bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen hör också själva till området för lagstiftningen (till exempel GrUU 6/2001 rd).

I artikel 2 i överenskommelsen fastställs överenskommelsens tillämpningsområde. Bestämmelserna i artikeln påverkar indirekt tolkningen och tillämpningen av materiella bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen och hör också själva till området för lagstiftningen.

Enligt artikel 3 i överenskommelsen är det förbjudet att utföra cabotagetransport utan tillstånd från behörig myndighet i det land där trafiken sker. Enligt 18 § 1 mom. Finlands grundlag har var och en i enlighet med lag rätt att skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som han eller hon valt fritt. Bestämmelserna i artikeln gäller utövande och begränsning av i grundlagen skyddad näringsfrihet. Om regelbunden persontrafik föreskrivs i persontrafiklagen. Bestämmelserna i artikeln hör till området för lagstiftningen.

Enligt artikel 5 i överenskommelsen behövs för regelbunden persontrafik mellan de fördragsslutande parterna eller genom deras territorier tillstånd av behörig myndighet. I artikeln ingår även bestämmelser om uppgifter som skall anges i ansökan om tillstånd. Enligt punkt 2 i tilläggsprotokollet skall trafikidkare betjäna alla bussrutter på jämlika grunder. Med stöd av ovan nämnda 18 § 1 mom. grundlagen gäller bestämmelserna i artikeln och tilläggsprotokollet utövande och begränsning av i grundlagen skyddad näringsfrihet. Om regelbunden persontrafik föreskrivs i persontrafiklagen. Bestämmelserna i artikeln och tilläggsprotokollet hör till området för lagstiftningen.

I artikel 6 i överenskommelsen föreskrivs om tillståndssystemet för godstrafik. Enligt punkt 3 i tilläggsprotokollet utväxlar de fördragsslutande parternas myndigheter vid behov en tilläggskvot för tillstånd. Med stöd av ovan nämnda 18 § 1 mom. grundlagen gäller

bestämmelserna i artikeln och tilläggsprotokollet utövande och begränsning av i grundlagen skyddad näringsfrihet. Om tillståndssystemet för godstrafik föreskrivs i godstrafiklagen. Bestämmelserna i artikeln och tilläggsprotokollet hör till området för lagstiftningen.

I artikel 7 stycke 1 i överenskommelsen finns en förteckning över trafikgrupper som befriats från den i artikel 6 föreskrivna tillståndsplikten. Bestämmelserna i stycke 1 i artikeln gäller grunderna för trafikidkarnas rättigheter och skyldigheter. Enligt stycke 2 i artikeln kan de behöriga myndigheterna, i Finland kommunikationsministeriet, komma överens om andra undantag. Enligt 5 § godstrafiklagen kan kommunikationsministeriet efter att ha fått behövligt bemyndigande överenskomma om undantag från tillståndsförfarandet i fråga om internationella landsvägstransporter. Det i artikeln avsedda förfarandet utvidgar kommunikationsministeriets bemyndigande. I Finland finns föreskrifter på lagnivå som gäller bestämmelsen i punkt 2 i artikeln. Bestämmelserna i artikeln hör till området för lagstiftningen.

Enligt artikel 11 i överenskommelsen är båda ländernas behöriga myndigheter skyldiga att underrätta den andra fördragsslutande partens myndigheter om förseelser mot överenskommelsen som begåtts av den andras trafikidkare och om påföljderna för förseelserna. Med tanke på utbyte av uppgifter om trafikidkare är integritetsskyddet i enlighet med 10 § grundlagen av betydelse. Enligt 10 § 1 mom. grundlagen utfärdas närmare bestämmelser om skydd för personuppgifter genom lag. Bestämmelserna i artikeln hör till området för lagstiftningen.

Enligt artikel 13 i överenskommelsen påverkar överenskommelsen inte de rättigheter och skyldigheter för de fördragsslutande parterna som följer av andra internationella överenskommelser som parterna tillträtt. Eftersom bestämmelsen i artikeln indirekt påverkar tillämpningen av materiella bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen hör den också själv till området för lagstiftningen.

Överenskommelsen och tilläggsprotokollet innehåller inte bestämmelser som berör grundlagen på det sätt som anges i 94 § 2

mom. grundlagen. Därför anser regeringen att överenskommelsen och tilläggsprotokollet kan godkännas med enkel majoritet samt att förslaget till lag om sättande i kraft av dem kan godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § grundlagen föreslås att

Riksdagen godkänner den mellan Republiken Finlands regering och Republiken Vit-

rysslands regering i Helsingfors den 24 juni 1997 ingångna överenskommelsen om internationell landsvägstrafik och tilläggsprotokollet till överenskommelsen.

Eftersom överenskommelsen och tilläggsprotokollet innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs Riksdagen samtidigt följande lagförslag:

*Lagförslag***Lag****om godkännande av överenskommelsen med Vitryssland om internationell landsvägstrafik och tilläggsprotokollet till överenskommelsen med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen och tilläggsprotokollet**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den mellan Republiken Finlands regering och Republiken Vitrysslands regering i Helsingfors den 24 juni 1997 ingångna överenskommelsen om internationell landsvägstrafik och tilläggsprotokollet till överenskommelsen gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Den ena fördragsslutande partens behöriga myndigheter kan till den andra fördragsslutande partens behöriga myndigheter överlåta uppgifter om förseelser mot överenskommelsen som trafikidkare begått samt om de påföljder som trafikidkaren påförts för förseelserna.

3 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 30 januari 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Johannes Koskinen

Bilagor

ÖVERENSKOMMELSE

om internationell landsvägstrafik mellan Republiken Finlands regering och Republiken Vitrysslands regering

Republiken Finlands regering och Republiken Vitrysslands regering, nedan de fördragsslutande parterna, har

med beaktande av den positiva utvecklingen av staternas bilaterala ekonomiska relationer

och i syfte att utveckla landsvägstrafiken mellan de båda länderna samt transitotrafiken genom deras territorier till tredje länder,

kommit överens om följande:

Artikel 1

På denna överenskommelse tillämpas de definitioner som givits av den FN underställda kommittén för inlandstransporter och vilka fastställts i det allmänna regelverket av den 28 augusti 1984 gällande underlättande av landsvägstrafik TRANS/SC 1/319.

Artikel 2

Enligt denna överenskommelse berättigas trafikidkare att idka internationell landsvägstrafik mellan Republiken Finland och Republiken Vitryssland eller genom deras territorier.

Artikel 3

Trafikidkare från en fördragsslutande part har inte rätt att idka passagerar- eller godstrafik mellan två orter inom den andra fördragsslutande partens territorium, om inte den andra fördragsslutande partens behöriga myndigheter gett sitt samtycke till detta.

Artikel 4

Passagerar- och godstrafik med motorfordon som en fördragsslutande part med stöd av denna överenskommelse idkar inom den andra fördragsslutande partens territorium samt fordonens gränsövergång sker genom att gränsavgifterna betalas i enlighet med båda de fördragsslutande parternas nationella lagstiftning.

Artikel 5

För regelbunden persontrafik mellan länderna eller genom deras territorier behövs tillstånd av myndigheterna.

Med undantag av regelbunden persontrafik behövs inte något tillstånd av myndigheterna för transporter.

Ansökan om tillstånd skall innehålla följande uppgifter: resrutt, tidtabell ja trafikperiod.

Artikel 6

Godstransport mellan de båda länderna eller genom deras territorier är, med undantag av transporter som avses i artikel 7 i denna överenskommelse, tillståndspliktig.

För transporter genom den andra fördragsslutande partens territorium till tredje länder krävs specialtillstånd.

De fördragsslutande parternas behöriga myndigheter avtalar årligen på basis av reciprocitet om antalet tillstånd.

Artikel 7

Tillstånd krävs dock inte för

- transport av flyttgods
- begravningstransporter
- transport av mäss- och utställningsföremål och tillhörande utrustning
- transport av djur, fordon och annat gods till idrottsevenemang
 - transport av scendekorationer och tillhörande utrustning samt instrument, transport av apparatur och utrustning som behövs för producerandet av radio- och televisionsprogram eller filmer
- transport av fordon som är i olag
- transport av medicinsk utrustning och material som behövs för första hjälpen i samband med naturkatastrofer
- godstransport med motorfordon då den tillåtna totalmassan inklusive släpvagnar inte överstiger 6 ton eller då den tillåtna nyttolasten inklusive släpvagnar inte överskrider 3,5 ton.

Också i fråga om andra transporter kan undantag från tillståndskravet beviljas om de båda fördragsslutande parternas behöriga myndigheter kommer överens om detta.

Artikel 8

Om de mått eller vikter som används vid transport avviker från de gränser som den andra fördragsslutande parten tillåter, krävs specialtillstånd av denna parts behöriga myndigheter. Alla specialvillkor (till exempel resrutter, märkningar osv.) som gäller dessa transporter skall iaktas.

Artikel 9

Vid transport i Finland av farliga ämnen iakttas bestämmelserna i den europeiska överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på väg (ADR) av den 30 september 1957.

Artikel 10

Vid transporter inom landsvägstrafiken vilka sker med stöd av denna överenskommelse inom den andra fördragsslutande partens territorium skall denna parts trafikregler och andra lagar iakttas.

Artikel 11

De fördragsslutande parternas behöriga myndigheter skall underrätta varandra om förseelser som strider mot denna överenskommelse samt om de påföljder som påförts den andra fördragsslutande partens trafikidkare.

Artikel 12

För verkställandet av denna överenskommelse tillsätter de fördragsslutande parternas behöriga myndigheter en blandad kommitté som på begäran av någondera fördragsslutande partens behöriga myndigheter turvis sammanträder i de båda staterna.

Artikel 13

Denna överenskommelse påverkar inte de rättigheter och skyldigheter för de fördragsslutande parterna som följer av andra internationella överenskommelser som parterna har tillträtt.

Artikel 14

Denna överenskommelse träder i kraft trettio dagar från den dag då de fördragsslutande parterna meddelat varandra att de förfaranden som båda ländernas nationella lagstiftning förutsätter för att överenskommelsen skall träda i kraft har fullföljts.

Artikel 15

Denna överenskommelse har ingåtts för ett år och förnyas automatiskt varje gång för ett år i sänder, om inte någondera fördragsslutande parten minst 3 månader före periodens slut meddelar den andra fördragsslutande parten att den önskar säga upp överenskommelsen.

Upprättad i Helsingfors den 24 juni 1997 i två exemplar på finska, vitryska och engelska, vilka alla texter har samma giltighet.

Om avvikande tolkningar av bestämmelserna i denna överenskommelse förekommer skall den engelska texten ges företräde.

För Republiken
Finlands regering

För Republiken
Vitrysslands regering

TILLÄGGSPROTOKOLL

om verkställandet av den internationella överenskommelsen om vägtrafik mellan Republiken Finlands regering och Republiken Vitrysslands regering

Detta tilläggsprotokoll är en integrerad del av den mellan Republiken Finlands regering och Republiken Vitrysslands regering ingångna internationella överenskommelsen om vägtrafik som har undertecknats i Helsingfors den 24 juni 1997.

Om tillämpningen av denna överenskommelse har följande avtalats:

1. Behöriga myndigheter vid tillämpningen av denna överenskommelse är:

För Republiken Finlands del:

Kommunikationsministeriet
Vägförordningsavdelningen
PB 235
00131 Helsingfors
FINLAND

Tfn 358 - 0 - 1601
Fax 358 - 0 - 160 2597

För Republiken Vitrysslands del:

Trafikministeriet
Lenina Str. 17
220030 Minsk
REPUBLIKEN VITRYSSLAND

Tfn 172 -274 217, 278 792
Fax 172 - 271 981

2. I fråga om artikel 5:

Vid regelbunden persontrafik skall båda parternas trafikidkare betjäna alla bussrutter på jämlika grunder. Reglerna för transporter har föreskrivits av en blandad kommitté i enlighet med en överenskommelse mellan de avtalsslutande parternas behöriga myndigheter.

3. I fråga om artikel 6:

En lastbil eller påhängsvagn skall vara registrerad i den ena avtalsslutande staten.

De avtalsslutande parternas behöriga myndigheter utväxlar vid behov en tilläggskvot för tillstånd.

4. I fråga om artiklarna 6 och 8:

Adresser där specialtillstånd söks:

För Republiken Finlands del:

Trafikministeriet
Vägverket
Trafikantservice
PB 33
00521 Helsingfors
FINLAND

Tfn 358 - 0 -14 8721
Fax 358 - 0 -1487 2668

För Republiken Vitrysslands del:

Trafikministeriet
Lenina Str. 17
220030 Minsk
REPUBLIKEN VITRYSSLAND

Tfn 172 -274 217, 278 792
Fax 172 - 271 981

Upprättad i Helsingfors den 24 juni 1997 på finska, vitryska och engelska, vilka alla texter har samma giltighet.

Om avvikande tolkningar om bestämmelserna i detta tilläggsprotokoll förekommer skall den engelska texten ges företräde.

För Republiken
Finlands regering

För Republiken
Vitrysslands regering